

9

బాబూ మూవీస్

వాగ్దానములు

AND

THE

సి సుందరం

ఆదుర్తి సుబ్బారావు

ఇది జరిగిన కథ

తెరెలీ నగరవాసి శ్రీ బాదామీలాల్ సాక్సెనా కుమారుడు నాలుగేళ్ళ బాలుడు సునిల్ దత్తుకు పూర్వజన్మ జ్ఞానం కలిగింది. ఆ కుర్రాడిని మొన్న బడిలో వేయబోతే అతను ఒప్పుకోలేదు. “నేను సేత్ కృష్ణాను - నేను (క్రిందటి జన్మలో) కట్టించిన పాఠశాల బుడాన్ లో వుంది. అక్కడ చదువుకుంటాను -” అన్నాడట - తల్లిదండ్రులు ఆశ్చర్యపోయి అతనిని బుడాన్ (ఉత్తరప్రదేశ్) పట్టణము తీసుకెళ్ళారు. నిజంగానే అక్కడ సేత్ కృష్ణా పాఠశాల వుంది. సేత్ కృష్ణా అక్కడ ఆయిల్ మిల్ అధిపతి. 1951 లో మరణించాడు. తరువాత బాలుడు సునిల్ దత్తును కృష్ణా ఆయిల్ మిల్ కు తీసుకెళ్ళారు. అక్కడి పాఠశాలకురు షాఫత్ ను గుర్తుపట్టాడు. పేరుపెట్టి పిలిచాడు. మిల్లులో ఏమూలో పడివున్న పాతబోర్డు, దానిమీద తన పేరున్న వై నం చూపించాడు. తరువాత అతన్ని కీ॥ శే॥ సేత్ కృష్ణా భార్య శకుంతలాదేవి దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళారు. కొద్దిక్షణాల సేపు “భార్య భర్తలు” ఇద్దరూ కన్నార్పకుండా ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు. ఇద్దరూ జలజలా కన్నీరు కార్చారు. సునిల్ దత్తు, ఆమె భర్తలాగే భుజంతట్టి చెక్కులు నిమిరి ఓదార్చి వచ్చేశాడు.... ఇంకా ఇలాటివి మరికొన్ని దాఖలాలు చూశాక తల్లిదండ్రులు విద్వని తీసుకొని స్వగ్రామం వెళ్ళిపోయారు.

ఆంధ్రప్రభ - తినపత్రిక - జనవరి 4.

ఇది అక్షరాలా జరిగిన సంఘటన. ఇట్టిదే రెండేళ్ళ క్రితం లాహోర్ లో సంభవించింది. ఇలాటివి అరుదు కావి : అసంభవాలు కావు.

ఆత్మజ్యోతి ఆరవి జ్యోతి దీనికి జనన మరణాలు లేవు. ఒక దేహం ధరిస్తుంది - విడుస్తుంది. మరోదేహం ధరిస్తుంది. పుట్టిన ప్రతిజీవి చనిపోవడం ఎంత సత్యమో చనిపోయిన ప్రతిజీవి తిరిగి పుట్టడం కూడా అంత సత్యం. అయితే అలా పునర్జన్మలు ఎత్తేవారిలో పూర్వజన్మజ్ఞానం ఎక్కడో కోటికొక్కరికి వుంటుంది.

అటువంటి జ్ఞానం కలిగిన ఒక వ్యక్తి కథే మూవీస్ వారి “మూగ పునసులు”.

జ రి గి ఉ ం డ గ ల క ల్ప న " మూ గ మ న సు లు "

ముద్దబంతి పూపులో - మూగకళ్ళ పూసులో
మొసక జలమ దాసలూ - ఎందరికీ తెలుసులే....

కాని....

తెలుసుకోవాలనే తహతహ మాత్రం అందరికీ వుంటుందిగా-
అందుకే చెపుతున్న దీ కథ....

అయితే ఇదో గొప్పవారి కథయి వుంటుంది దనుకుంటారుగదూ-
అహా!-

గోదావరి మీద పడవ నడిపే గోపన్న కథ-

గోపి గోదావరి ఒడ్డునే పుట్టి గోదావరి ఒడిలోనే పెరుగుతున్నవాడు-

అతడికి నా అనేవాళ్ళు ఎవ్వరూలేదు- నావ మాత్రమే వుందొకటి-

తన నావ మీద రోజూ అమ్మాయిగారిని గోదావరి దాటించేవాడు.

ఆ అమ్మాయి కలవారి, బిడ్డ, వెలుగోటివారి ఆడపడుచు, వెలుగోటివారింటి

గోదావరి సీమలోని గొప్ప భూస్వాముల కోవలోనివారు....

నారి అమ్మాయి-రాధ.... అంటే అమ్మాయిగా రన్నమాట....

రోజూ రేవుదాటి వెళ్ళి కారేణిలో చదువుకొస్తూ వుండేది....

అమ్మాయి గారంటే గోపి కెందుకో ఎక్కడలేని యిది!....

అందుకనే రోజూ ఆప్యాయంగా తన ముంగిట్లో పూసిన ముద్దబంతి

పువ్వు తెచ్చి ఆమె కిస్తూవుంటాడు....

పువ్వు యివ్వటమేకాదు ప్రాణమివ్వమన్నా యిస్తాడు గోపి ఆమెకోసం....

గోదావరిలో దూకమన్నా దూకుతాడు.

అమ్మాయిగారు నవ్వితే సన్నగా ఈడె మీటినట్టు - పాలపిట్ట పలికినట్టు -

కోయిల కూన కూ! కూ! అని కూసిన ట్టుంటుంది గోపికి-

అమ్మాయిగారిని చూస్తుంటే - బుద్ధెరిగి పదేళ్ళే అయినా ఎన్నేళ్ళగానో

ఎరిగి వున్నట్టు అనిపిస్తుంది గోపికి....

వారిద్దరి ఈనాటి ఈబంధ మేనాటిదో - ఏనాడు పెనవేసి ముడివేసినదో!....

అయితే గోపికి మరొక ముందరకాళ్ళబందం వుంది.... గౌరి.... విరబూచిన

అడవిపువ్వులా నవ్వుతూ - లేడిపిల్లలా గెంతుతూ - అడ్డూ ఆపూ లేని

జలపాతంలా పురకలు వేస్తూ-పాటలు పాడుతూ తిరుగుతూంటుంది గౌరి....

అంతేకాదు—

తనని పెళ్ళిచేసుకోమని గోపీని వేధిస్తూకూడా వుంటుంది.

గౌరీనేమో రాధ మేనమామ రాజేంద్ర ఎలాగైనా వల్ల వేసుకోవాలని వెంటాడుతుంటాడు.

గోపీ రాధల మూగకళ్ళలోని వూసులూ - మూగమనసుల్లోని మమతలు ఎవరూ గుర్తించలేదు.

రాధని జమీందారు బిడ్డయిన జాస్తివారబ్బాయికిచ్చి పెళ్ళిచేస్తారు.

కాని పాపం మూఱ్ఱెల్లయినా తిరక్కుందానే ముద్దబంతిలాంటి అమ్మాయిగారు వైధవ్యంతో వాడిపోయి తిరిగి వస్తుంది....

ఆమె దురతికి గోపీ విలవిల్లాడిపోతాడు....

వూళ్ళో వాళ్ళంతా గోపీ రాధల చనువుకు అతి సీచమయిన సంబంధాన్ని అంటకట్టి ఆడి పోసుకుంటారు. అపవాదు వేస్తారు. తననీ అమ్మాయి గౌరీనీ బాగా ఎరిగున్న గౌరీకూడా నిందను నిజమని నమ్మి ప్రచారం చేయడంతో గోపీ ఊభవడిపోతాడు. అమ్మాయిగారికి వచ్చిన కళంకం మాసిపోవడానికి ఒకచేమార్గం తోస్తుంది.

గోపీ చచ్చిపోవటానికి నిశ్చయించు కుంటాడు— ఆ సంగతి తెలిసి - రాధ అతన్ని కాపాడటానికి వెళుతుంది.... దాంతో రాజేంద్ర - రాధ గోపీతో లేచి పోయిందని - గోపీని కాల్చిపారేస్తానని తుపాకితీసుకు బయలుదేరుతాడు. అమాయకురాలైన గౌరీ ఆ రాజేంద్రకి తన శీలాన్ని బలియిచ్చి గోపీని కాపాడమని వేడుకుంటుంది.

నావలోపున్న గోపీ, రాధలను రాజేంద్ర, జనం నాలుగు వైపుల్నుంచి చుట్టేయబోతారు. ఈ అబద్ధాలమధ్య బ్రతకడంకంటే సత్యమైన నిత్యమైన చల్లని గోదావరితల్లి ఒడిలో ఒరగడమే మేలు అనిపిస్తుంది రాధకు. సుడిగుండాల్నియినా లెక్కచేయకుండా నావను సూటిగా పోనీయమంటుంది రాధ.... గోపీ రాధలు గోదావరి గర్భంలో మునిగిపోతారు....

కాని కథ యిక్కడితో అయిపోలేదు - అసలు మొదలు పెట్టవలసిన చోట మొదలు పెట్టలేదీ కథను. అంటే యింతవరకు చెప్పినదాంట్లో మొదలూ లేదు - చివరాలేదు....

మొదట్నుంచి చివరిదాకా చూడటానికి మీరు మూడుగంటలూ చూడాల్సిందే “మూగమనసులు”

పాటల బాటలు

రచన : ఆచార్య ఆశ్రేయ N: 69794 పాడినవారు : పుంటసాల, నుశీల

ఈనాటి ఈబంధ మేనాటిదో, ఏనాడు పెనవేసి ముడివేసెనో
 రాధ : మబ్బులు కమ్మిన ఆకాశం, మనువులు కలిసిన మనకోసం
 గోపి : చలువలవందిరి వేసింది, తొలిపలపుల చినుకులు చిలికింది ||యీనాటి||
 గోపి : నీ జతలో చల్లదనం - నీ ఒడిలో వెచ్చదనం
 రాధ : నీ చేతలలో చిలిపితనం - చిత్తంలో వలపుదనం
 గోపి : అనుభవించి క్షణం క్షణం పరవశించనా
 రాధ : పరవశించి దినం దినం కలవరించనా ||యీనాటి||
 రాధ : ఎవరు పిలిచారనో ఏమి చూడాలనో, ఉప్పొంగి ఉరికింది గోదావరీ
 గోపి : చెలికాని సరసలో సరిక్రొత్త వధువులో,

తొలినాటి భావాలు తెలుసుకోవాలనీ
 ఉప్పొంగి ఉరికింది గోదావరీ ||యీనాటి||

రచన : దాశరథి

G. E.: 35422

పి. నుశీల

గోదారి గట్టుంది - గట్టుమీద శెట్టుంది
 శెట్టుకొమ్మన పిట్టుంది - పిట్టమనసులో ఏముంది ? ||గోదారి||
 ఒగరు ఒగరుగా పొగరుంది, పొగరుకుతగ్గ బిగువుంది

తియ్యతియ్యగా సొగసుంది,
 సొగసునుమించే మంచుంది ||గోదారి||
 యెన్నెల వుంది యెండ వుంది -
 పువ్వు వుంది - ముల్లుంది
 యేది యెవ్వరికి యివ్వాలో యిడమరికే
 ఆ యిది వుంది ||గోదారి||
 పిట్టమనసు పిసరంతై నా
 పెపంచమంతా దాగుంది
 అంతు దొరకని నిండుగుండెలో -
 ఎంత తోడితే అంతుంది ? ||గోదారి||

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

N: 69793

మంటసాల, మనీల

గోపి : నా పాట నీ నోట పలకాల కిలక

నీ బుగ్గలో సిగులొలకాల కిలక

రాధ : నా పాట నీ నోట పలకాల చిలక

గోపి : పలకాల కిలక

రాధ : పలకాల చిలక

గోపి : ఎహో ! 'చి' కాదు -

'కి కి' పలకాల కిలక

రాధ : పలకాల చిలక

గోపి : ఆ - నీ బుగ్గలో సిగులొలకాలకిలక

గోపి : పాటనువు పాడాల - పడవ నే నడపాల -

రాధ : నీటిలో నేనునీ - నీడనే సూడా

గోపి : నా నీడ సూకి నువు - కిలకిలా నవ్వాల

రాధ : పరవళ్ళ నురుగుల్ల గోదారి ఉరకాల ||నాపాట||

గోపి : కన్నులు కలవాల - యెన్నెలు కాయాల

రాధ : యెన్నెలకే మనమంటే - కన్ను కుట్టాల

గోపి : నీపైట నా పడవ తెరసావ కావాల

రాధ : నీ చూపే సుక్కానిగా దారిసూపాల ||నాపాట||

రాధ : మనసున్న మణుసులే మనకు దేవుళ్లు

మనసు కలిసిన నాడే మనకు తిరనాళ్లు

సూరే శంధ్రుల తోటి సుక్కల్ల తోటి

అటాడు కుందాము ఆడనే వుందాము ||నాపాట||

అడవి: కొనరాజు GEB 35424 (2 భాగాలు) ముంబయి, శుకల, బృందం.

గోపి : గౌరమ్మా, నీ మొగుడెవరమ్మా ?
ఎవరమ్మా, వాడెవరమ్మా?
॥గౌరమ్మా॥

గౌరి : శెప్పాలంటే సిగ్గుకదయ్యా
గోపి : అఁ

గౌరి : ఆనవాళ్లు నే శెబుతానయ్యా
మగకోరన్ : శెప్పు - శెప్పు

గౌరి : సిగలోనెలవంకమెడలోవాగరాజు,
ఆ లేడు నావాడు సరిరారు వేరెవరు

మామయ్యా, నా మొగుడెవరయ్యా? ఎవరయ్యా? వేరెవరయ్యా?

అడకోరన్ : మామయ్యా, నా మొగు డెవరయ్యా?

గోపి : ఇల్లా వాకిలి లేనివాడు - లే....నీ....వా....డు....

మ. కో : లేనివాడు

గోపి : బిచ్చమెత్తుకుని తిరిగేవాడు - మాధాకోళం

మ. కో : ఇల్లా వాకిలీ లేనివాడు - బిచ్చమెత్తుకొని తిరిగేవాడు

గోపి : ఎగుడూ దిగుడు కన్నులవాడు, జంగందేవర నీవాడా? ॥గౌరమ్మా॥

గౌరి : ఆకాశమే ఇల్లు - లోకమే వాకిలీ

ఆ. కో : అవును

గౌరి : బిచ్చమడిగేది బక్తి బదులు ఇచ్చేది ముక్తి

ఆ. కో : బిచ్చమడిగేది బక్తి బదులు ఇచ్చేది ముక్తి

గౌరి : బేసికన్నులే లేకుంటేను, బెంబేలెత్తును ముల్లోకాలు

మామయ్యా, నా మొగుడెవరయ్యా? ఎవరయ్యా? వేరెవరయ్యా?

ఆ. కో : మామయ్యా, నా మొగుడెవరయ్యా?

గోపి : మొగుడు మొగుడని మురిశావే - కులికావే - పొగిడావే - పిల్లోయ్:

నెత్తిన ఎవరినో ఎత్తుకుని, నిత్యం దానినె కొలుసునట

అదియే అతని ఆలియట, కోతలు ఎందుకు కోస్తావే?

మొ. కో :

కోతలు ఎందుకు కోస్తావే ?

గి పి :

గౌరమ్మా, నీ మొగుడెవరమ్మా? ఎవరమ్మా? వాడెవరమ్మా?

గౌరి :

ఎవరో పిలిస్తే వచ్చింది, ఎవరికోసమో పోతోంది,

మయాన్న మజిలీయేసింది

అ. కో :

మయాన్న మజిలీయేసింది

గౌరి :

నగం దేహమై నేనుంటే, అది పెళ్ళామంటే కెల్లదులే,

పళ్లు పదారు రాలునులే

అ. కో :

పళ్లు పదారు రాలునులే

గౌరి :

మామయ్యా, నా మొగుడెవరయ్యా? ఎవరయ్యా? వేరెవరయ్యా?

అ. కో :

మామయ్యా, నా మొగుడెవరయ్యా?

రచన : ఆచార్య అత్రేయ

GE: 35423

మంటసాల, మశిల

ఈనాటి ఈబంధమేనాటిదో, ఏనాడు పెనవేసి ముడివేసెనో ||యీనాటి||

రాధ :

చుక్కలు పొదిగిన ఆకాశం, మక్కువ తొలికే మనకోసం

గోపి :

మంచుతెరలలో మల్లెలతో, పందిరిమంచం వేసింది ||యీనాటి||

గోపి :

నీ కనుపాపల ఊయలలో, నే పసిపాపలా పవళిస్తా

రాధ :

అనురాగము అను రాగమునే, ఆలపించి నిను లాలిస్తా

గోపి :

నీలో నాలో నేనేలే

రాధ :

మనలో మమతే చిరంజీవిలే

గోపి, రాధ :

ప్రేమకు రూపం మనమేలే

||యీనాటి||

గోపి :

నీ సిగ విరజాజినై -

నీయెద నెలరాజునై

రాధ :

నీ నగవుల రాసినై -

నీ మగసిరి దాసినై

గోపి :

నీవూ నేనూ నిజమై ఋజువై

రాధ :

ఎన్ని యుగాలుగ వున్నామో

గోపి,

రాధ : ఎన్నిజన్మలు కన్నామో

యీనాటి||

ముద్దబంతిపూవులో మూగకళ్ళ పూసులో - ఎనకజలమ బానలూ

ఎందరికీ తెలుసులే ||ముద్ద||

పూలదండలో దారం దాగుందని

తెలుసును,

పాలగుండెలో ఏది దాగుందో తెలుసునా

నవ్వినా ఏడ్చినా కన్నీళ్ళ వస్తాయి.

ఏ కన్నీటెనకాల ఏముందో తెలుసునా

||ముద్ద||

మనసు మూగదే కాని బాసుండది దానికి

చెవులుండే మనసుకే ఇనిపిస్తుందా ఇదీ

ఎదమీద ఎదపెట్టి సొదలన్ని యిసుకో

ఇనుకొనీ బతుకునూ ఇంపుగా దిద్దుకో ||ముద్ద||

ముక్కుటిదేవుళ్లు మురిసి సూస్తుంటారు

ముందుజనమ బందాలు ముడియేసి పెడతారు

కన్నోళ్ళ కన్నీళ్లు కడుపు తీపి దీవెనలు

మూగమనసు బాసలు మీ కిద్దరికీ సేనలు ||ముద్ద||

కుహార - ముక్కు మీదకోపం, నీ ముకానికె అందం - నా

బుంగమూతి సందం, నీ ముందరికాళ్ళ బందం ||ముక్కు||

అడవదడవ ఇద్దరూ, అలిగితేనే అందం,

అలకతీరి కలిసేదే అందమైన బందం ||ముక్కు||

సిన్నదాని బుగలకు సిగ్గాస్తే అందం

ఆ బుగ్గమీద సిటికేసి దగ్గరొస్తే బందం ||ముక్కు||

ఈదొచ్చిన పిల్లకు జోడుంటె అందం,

ఈడు జోడు కుదిరినాక మూడుముక్కల బందం ||ముక్కు||

తల్లి గోదారికి ఎల్లువొస్తే అందం,

ఎల్లువంటి బుల్లోడికి పిల్ల గౌరి బందం ||ముక్కు||

మానూ మాకును కాను రాయారప్పను కానేకాను
 మామూలు మణిసిని నేను నీ మణిసిని నేను
 నాకూ ఒక మనసున్నాదీ, నలుగురిలా అకున్నాదీ
 కలలుకనే కళ్లున్నాయి, అవి కలతపడితే నీళ్లున్నాయి
 వెమిదను తెచ్చి వొత్తినియేసి, సమురును పోసి బెమసూపేవా
 ఇంతాశేసి యెలిగించేందుకు, ఎనకముందూలాదేవా
 మణిసితోటి యేకాకోకం, అడుకుంటే బాగుంటాదీ
 మనసుతోటి అడకు మావా, ఇరిగిపోతే అతకదు మల్లా ||మానూ||

రకవ : అధ్యాయ అశ్రయ.

N 69794

మంటపాలు

పాడుతా తీయగా నల్లగా, పసిపావలా నిదురపో తల్లిగా,
 బంగారుతల్లిగా ||పాడుతా||
 కునుకుపడితే మనసుకొస్త కుదుటపడతదీ
 కుదుటపడ్డ మనసు తీసి కలలు కంటదీ
 కలలె మనకు మిగిలిపోవు కలిమి శివరకూ, ఆ
 కలిమికూడా దోచుకునే దొరలు ఎందుకు ||పాడుతా||
 గుండెమంటలారిపే సన్నీళ్లు కన్నీళ్లు
 పుండమన్న పుండవమ్మ కాన్నాళ్లు
 పోయినోళ్లు అందరూ మంచోళ్లు
 పున్నోళ్లు పోయినోళ్ళ తీసి గురుతులు ||పాడుతా||
 మణిసి పోతెమాత్ర మేమి మనసు పుంటదీ
 మనసుతోటి మన నెపుడో కలసిపోతదీ
 సాపు పుటక లేనిదమ్మ నేస్తమన్నదీ
 జనమ జనమ కది మరీ గట్టిపడతదీ ||పాడుతా||

స్టూడియోస్

శ్రీ సారథి (హైదరాబాద్)

వాహిని (మద్రాసు)

బాట్ డోర్స్

ప్రసాద్ ప్రొడక్షన్స్ (ప్రై) లిమిటెడ్

ప్రాసెసింగ్ :

ఎస్. రాజన్న, శ్రీ సారథిలాబ్,

ఎస్. రంగనాథన్, విజయలాబ్

స్పెషల్ ఎఫెక్ట్స్ :

చుదనమోహన్ - ప్రసాద్ ప్రొడక్షన్స్

దుస్తులు :

పి. రామకృష్ణ

అసిస్టెంట్ :

స్వామినాథన్

స్టిల్స్ :

సత్యం - జై హింద్ స్టూడియోస్

పబ్లిసిటీ :

ఎస్. ఏ. నాయర్

సెట్టింగ్స్ :

కుప్పుస్వామి (సారథి), నీలకంఠన్ (వాహిని)

పెయింటింగ్స్ :

ఆంథోని (,,), జయరామరెడ్డి (,,)

మార్టింగ్ :

రంగారావు (,,), గోవిందస్వామి (,,)

ప్రొడక్షన్ :

వి. సి. గణేశన్, ఆర్ముగం, ఆర్. మహదేవన్

అసిస్టెంట్స్

డైరెక్టర్

పి. నాగాంబనేయులు, టి. మాధవస్వామి

కెమేరా :

రామకృష్ణ, లక్ష్మణరావు, యోగానంద్

సౌండ్ :

సారథి : గోపాల్, దర్శన్ సింగ్ ; వాహిని : కె. మధుసూదన

రావు, గణేశ్, ముత్తు

కళ :

సూర్యనారాయణ

ప్రొడక్షన్ :

గోపాల్, ముత్తు, వెంకట్రామన్, సాబ్ జాన్

పహదేవన్, వెంకట్రామన్

Handwritten signature

Handwritten signature

వెల : పది నయాపైసలు

న టీ న టు లు

నాగేశ్వరరావు

సావిత్రి

జమున

సూర్యకాంతం

మల్లాది, బెనర్జీ, నాగేశ్వరరావు, టి.మాధవస్వామి, లక్ష్మీకాంతమ్మ, అన్నపూర్ణ

గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు

పద్మనాభం

నాగభూషణం

అల్లు రామలింగయ్య

సాంకేతిక నిపుణులు

కథ, మాటలు :

పాటలు :

సంగీతం :

అసిస్టెంట్ :

నృత్యాలు

కళ :

మేకప్

డై రెక్టర్ ఆఫ్ సినిమేటోగ్రఫీ :

అవరేటివ్ :

సెకండ్ యూనిట్ కెమెరామన్ :

సెకండ్ యూనిట్ డై రెక్టర్ :

సౌండ్

రికార్డింగ్

అసోసియేట్ డై రెక్టర్ ఆండ్ ఎడిటర్ :

అసిస్టెంట్స్ :

స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం :

ఆదుర్తి సుబ్బారావు

ఆచార్య ఆశ్రేయ, ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

ఆచార్య ఆశ్రేయ, దాశరథి, కొసరాజు

కె. వి. చుహదేవన్

పుహళేంద్రి

హీరాలాల్, పి. యస్. గి పాలకృష్ణ

జి. వి. సుబ్బారావు

వీణాంబరం, నాగేశ్వరరావు, చౌదరి

పి. ఎల్. రాయ్

కె. ఎస్. రామకృష్ణ

ఎమ్. కె. రాజు

కె. విశ్వనాథ్, బి. ఎస్.సి.

వి. శివరాం, బి. ఏ., బి. ఎస్.సి.

కె. హరనాథ్

సి. కృష్ణరాజు (సారథి)

టి. కృష్ణ, బి. ఏ.

కె. గోపాల్ రావు, ఆదుర్తి హరనాథ్

నిర్మాత :

సి. సుందరం

— శ్రీవీణింస్ రిలీజ్